

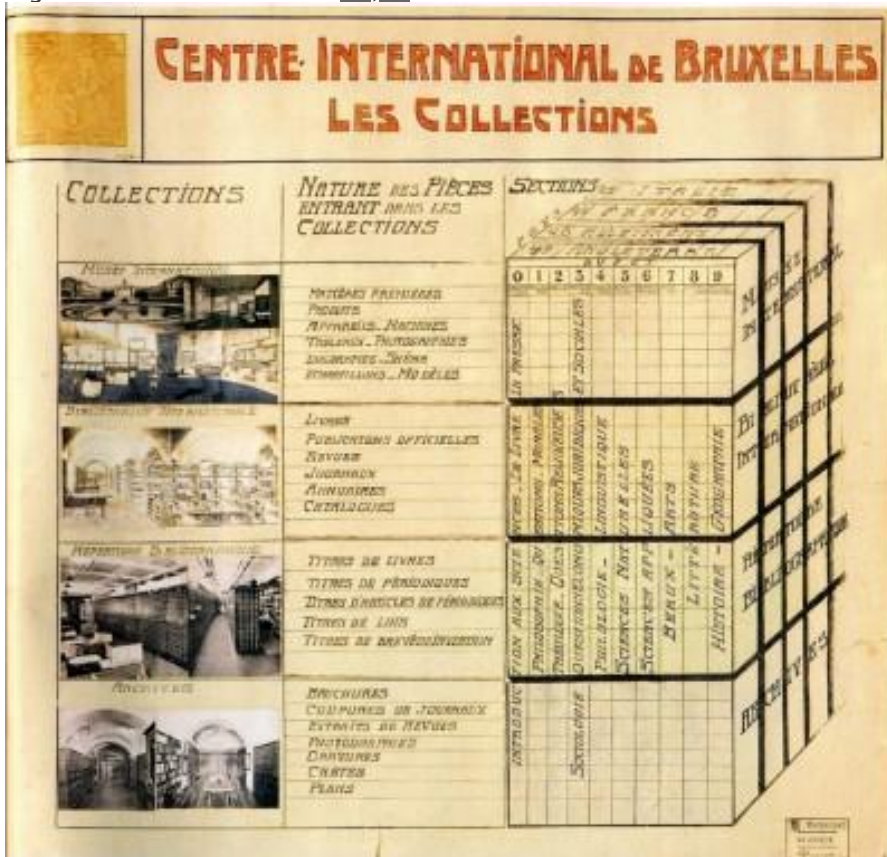
KENNISBANK 2014

KENNIS VINDEN EN TOEPASSEN

Auteur: Haico van Nunen, 27 november 2013

Een bouwproces is een complex traject, zeker als het om renovatie gaat. Je moet van alle markten thuis zijn wil je de passende keuzes maken. De herkomst en geschiedenis van de woning zijn bepalend voor materiaalkeuzes en oplossingen. Tussentijdse ingrepen weerspiegelen een bepaalde tijdgeest en de huidige renovatieopgave kent een diversiteit aan variabelen. Denk aan de (nieuwe) doelgroep, de ligging en locatie, marktsituatie, materialisatie, toegepaste technieken en toekomstig onderhoud. Al deze vlakken vergen specifieke kennis. Het is niet voor niets dat met ketenintegratie wordt gepoogd de kennis van verschillende partijen uit het proces te delen.

Gelukkig kunnen we vandaag de dag veel van die kennis opzoeken. Even intypen op het internet en 1001 antwoorden komen naar voren. Het gaat er vervolgens nog om dat je die kennis juist interpreteert en op de juiste manier in kunt zetten. Dat is dan ook de vakkennis die je nodig hebt om van 'zomaar een project' een 'topproject' te maken. En jammer genoeg is die vakkennis nu net iets wat je niet op kunt zoeken, maar iets wat je leert door vaak te doen. Er wordt dan ook wel eens gezegd dat je tienduizend uur nodig hebt om ergens echt in uit te blinken (1),(2).

De beschikbaarheid van de huidige kennis ten opzichte van het verleden viel me nogmaals op nadat ik een artikel gelezen had over wat ze nu het papieren internet noemen (3). Het artikel gaat in op de Belg Paul Otlet (1868–1944) die in zijn vrije tijd, hij was jurist, bezig was met het ordenen van informatie. Samen met Henri La Fontaine (1854–1943) werkte hij aan een systeem om boeken gestructureerd te documenteren. Zij werkten de Universele Decimale Classificatie uit (4), een systeem dat onder meer (sub)thema, taal, jaar van uitgave weergeeft. De codering alleen was echter niet voldoende. Zij wilden een samenvatting van het boek toevoegen, zodat het voor wetenschappers (zoals zichzelf) eenvoudiger werd de vakliteratuur bij te houden. Uiteindelijk hebben ze er voor gekozen om van verschillende delen van een boek fragmenten van informatie te verzamelen, op een kaartje te schrijven en dat kaartje, volgens de UDC-code, op te slaan in een ladekast. Eén boek kan zo wel uit tien tot honderd kaartjes bestaan. Uiteindelijk hebben Otlet en zijn mensen ruim 15 miljoen kaartjes geproduceerd. Deze gigantische kaartenbak kon ook worden geraadpleegd(5), immers het ontsluiten van kennis was het hoofddoel. Tegen betaling kon je een vraag insturen, die vervolgens werd omgezet naar UDC-code. Het kaartje met de bijbehorende UDC-code werd opgespoord en de informatie op dat kaartje werd overgenomen en teruggestuurd aan de vraagsteller. Voordat men antwoord op zijn vraag had, waren al snel twee weken verstreken. Echt een fysieke voorloper van internet.

Terug naar onze huidige tijd en de kennisbehoefte. In plaats van 15 miljoen kaartjes is de omvang van het internet al lang niet meer te meten. Bijna alles wat je wilt weten, is te vinden. De snelheid is toegenomen, van twee weken naar twee milliseconden. Het enige wat nog steeds gelijk is, is dat het antwoord (de kennis) door mensen geïnterpreteerd dient te worden. Het is deze vertaling van kennis en hoe je er mee omgaat wat het verschil maakt. Dat was honderd jaar geleden ook al zo. Ook voor woningbouw geldt dat enkel het stapelen van producten die op internet gevonden worden, nog geen goede oplossing levert. Ondanks de toename van de hoeveelheid kennis gaat het dus om het toepassen ervan en niet enkel de beschikbaarheid. Het gaat er om ervaring op te doen met het vraagstuk 'renoveren', om het zo naar het volgende niveau te tillen. Het verzamelen en ontsluiten van kennis over de bestaande bouw maakt het makkelijker om die ervaring op te doen.

Bronnen/verwijzingen:

- (1) Malcom Gladwell, 'Uitblinkers, waarom sommige mensen succes hebben en andere niet', Contact, 2008
In zijn boek stelt hij dat ieder die uitblinkt op een specifiek terrein, dat alleen kan bereiken door veel te oefenen. Dat houdt circa 10.000 uren in. Met andere woorden, het is nodig om er jaren achtereenvolgend mee bezig te zijn. Talent begint met liefde voor wat je doet,
- (2) 'Tienduizend uren regel als basis voor vernieuwing' Martin Liebrechts en Yuri van Bergen, kennisbank bestaande woningbouw 17 september 2012
- (3) 'Zoekspecialist gevonden', David Redeker, Quest 01-2014
- (4) Universal Decimal Classification Consortium
- (5) Het Mundaneum zoals deze kaartenbak werd genoemd wordt wegens gebrek aan financiële middelen gesloten in de jaren '30. Na de tweede wereldoorlog raakt het in vergetelheid. In 1968 worden de resten weer opgespoord. Momenteel is de verzameling opnieuw ingericht en worden de handgeschreven kaartjes weer gedigitaliseerd. Google is hoofdsponsor van dit project.